

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 20. januára 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Politika hospodárskej súťaže — Článok 101 ZFEÚ — Nariadenie (ES) č. 1/2003 — Odvetvie medzinárodných zásielok tovaru — Vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže — Právny význam nástrojov európskej siete pre hospodársku súťaž — Vzorový program zhovievavosti tejto siete — Žiadosť o oslobodenie od pokuty predložená Komisii — Zjednodušená žiadosť o oslobodenie od pokuty podaná na vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže — Vzťah medzi týmito dvoma žiadosťami“

Vo veci C-428/14,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 1. apríla 2014 a doručený Súdnemu dvoru 18. septembra 2014, ktorý súvisí s konaním:

DHL Express (Italy) Srl,

DHL Global Forwarding (Italy) SpA

proti

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato,

za účasti:

Schenker Italiana SpA,

Agility Logistics Srl,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky druhej komory, sudcovia J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), A. Arabadžiev, C. Lycourgos a J.-C. Bonichot,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. júla 2015,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- DHL Express (Italy) Srl a DHL Global Forwarding (Italy) SpA, v zastúpení: M. Siragusa a G. Rizza, avvocati,
- Schenker Italiana SpA, v zastúpení: G. L. Zampa, G. Barone a A. Di Giò, avvocati,
- Agility Logistics Srl, v zastúpení: A. Lirosi, M. Padellaro a A. Pera, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino a P. Gentili, avvocati dello Stato,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a J. Bousin, splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnená zástupkyňa,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: V. Kaye, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Beard, QC, a V. Wakefield, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Malferrari, G. Meeßen a T. Vecchi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. septembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 101 ZFEÚ a článku 4 ods. 3 ZEÚ, ako aj článku 11 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami DHL Express (Italy) Srl a DHL Global Forwarding (Italy) SpA (spolu ďalej len „DHL“) na jednej strane a Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Úrad na ochranu hospodárskej súťaže a trhových pravidiel, ďalej len „AGCM“) na druhej strane, ktorého predmetom je rozhodnutie, ktorým tento orgán uložil DHL pokutu za to, že sa v rozpore s článkom 101 ZFEÚ zúčastňovala na karteli v odvetví medzinárodných cestných špeditérskych služieb s miestom odoslania alebo určenia v Taliansku (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 15 nariadenia č. 1/2003 stanovuje:

„Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov by mali tvoriť spolu sieť verejných orgánov, ktoré v úzkej spolupráci uplatňujú súťažné pravidlá spoločenstva. Na tento účel je potrebné stanoviť informačný a konzultačný postup. Bližšie podrobnosti týkajúce sa spolupráce v rámci siete stanoví a bude revidovať Komisia v úzkej spolupráci s členskými štátmi.“

- 4 Článok 11 nariadenia č. 1/2003, nazvaný „Spolupráca medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov“, stanovuje:

„1. Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov musia v úzkej spolupráci uplatňovať súťažné pravidlá spoločenstva.

2. Komisia odovzdá orgánom hospodárskej súťaže členských štátov kópie najdôležitejších dokumentov, ktoré zhromaždila z hľadiska uplatňovania článkov 7, 8, 9, 10 a 29 ods. 1. Na žiadosť orgánu hospodárskej súťaže členského štátu mu Komisia poskytne kópiu iných existujúcich dokumentov potrebných na posúdenie prípadu.

3. Orgány hospodárskej súťaže členských štátov konajúce na základe článku [101 ZFEÚ] alebo [102 ZFEÚ] písomne informujú Komisiu pred alebo bezprostredne po začatí prvého úradného vyšetrovacieho opatrenia. Tieto informácie sa môžu poskytnúť orgánom hospodárskej súťaže iných členských štátov.

4. Najneskôr 30 dní pred prijatím rozhodnutia požadujúceho ukončenie porušovania, ktorým sa prijímajú záväzky alebo odoberajú výhody nariadenia o skupinovej výnimke, orgány hospodárskej súťaže členských štátov informujú Komisiu. Na tento účel poskytnú Komisii súhrnný popis prípadu, predpokladané rozhodnutie alebo, ak toto neexistuje, iné dokumenty, v ktorých je uvedený predpokladaný priebeh konania. Tieto informácie môžu byť k dispozícii aj orgánom hospodárskej súťaže iných členských štátov. Na žiadosť Komisie môže konajúci orgán hospodárskej súťaže poskytnúť Komisii iné dokumenty, ktoré má k dispozícii a ktoré sú potrebné na posúdenie prípadu. Informácie poskytnuté Komisii môžu byť poskytnuté aj orgánom hospodárskej súťaže iných členských štátov. Vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže si môžu medzi sebou vymieňať informácie potrebné na posúdenie prípadu podľa článku [101 ZFEÚ] alebo [102 ZFEÚ].

5. Orgány hospodárskej súťaže členských štátov môžu konzultovať s Komisiou každý prípad, ktorý sa týka uplatňovania práva spoločenstva.

6. Ak Komisia začne konanie týkajúce sa prijatia rozhodnutia podľa kapitoly III, zbavuje tým orgány hospodárskej súťaže členských štátov ich práva na uplatňovanie článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ]. Ak orgány hospodárskej súťaže členských štátov už konajú v prípade, Komisia začne konanie len po konzultácii s týmito vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže.“

- 5 Článok 35 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 stanovuje:

„Členské štáty určia orgán alebo orgány hospodárskej súťaže zodpovedné za uplatňovanie článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] tak, aby boli účinne splnené ustanovenia tohto nariadenia. ... Medzi určené orgány môžu patriť aj súdy.“

- 6 Bod 1 oznámenia Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov hospodárskej súťaže (Ú. v. EÚ C 101, 2004, s. 43, ďalej len „oznámenie o spolupráci“) stanovuje:

„Nariadením č. 1/2003... sa zavádza systém súbežných právomocí, v ktorom môže Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov... uplatňovať článok [101 ZFEÚ] a článok [102 ZFEÚ]. Vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže a Komisia spolu tvoria sieť verejných orgánov, ktoré konajú vo verejnom záujme a úzko spolupracujú s cieľom zabezpečiť ochranu hospodárskej súťaže. Táto sieť predstavuje fórum pre diskusiu a spoluprácu pri uplatňovaní a presadzovaní politiky Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, tvorí rámec spolupráce medzi európskymi orgánmi hospodárskej súťaže v prípadoch, v ktorých sa uplatňujú články [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ], a je základom vytvárania a zachovávaní spoločnej kultúry hospodárskej súťaže v Európe. Táto sieť sa nazýva, európska sieť pre hospodársku súťaž' (ESHS)...“ [*neoficiálny preklad*]

- 7 Vzhľadom na tento systém súbežných právomocí, ktorý oprávňuje všetky orgány hospodárskej súťaže uplatňovať článok 101 ZFEÚ, body 8 až 15 oznámenia o spolupráci stanovujú kritériá umožňujúce určiť orgány, ktoré majú „potrebné predpoklady“ na konanie vo veci. V súlade s bodom 14 tohto oznámenia „má Komisia potrebné predpoklady, ak jedna alebo viaceré dohody alebo postupy... majú vplyv na hospodársku súťaž vo viac ako troch členských štátoch...“ [*neoficiálny preklad*].
- 8 Podľa bodu 38 uvedeného oznámenia:
- „Kedže neexistuje systém úplne zosúladených programov zhovievavosti v rámci Spoločenstva, žiadosť o zhovievavosť adresovanú danému orgánu nemožno považovať za žiadosť adresovanú inému orgánu hospodárskej súťaže. Je preto v záujme žiadateľa požiadať o zhovievavosť všetky orgány hospodárskej súťaže, ktoré majú právomoc uplatňovať článok [101 ZFEÚ] na území, ktorého sa porušovanie týka, a ktoré majú potrebné predpoklady konať proti príslušnému porušovaniu. Z dôvodu dôležitosti načasovania vo väčšine súčasných programov zhovievavosti budú musieť žiadatelia takisto zvážiť, či by nebolo vhodné podať žiadosti o zhovievavosť príslušným orgánom súčasne. Je na žiadateľovi, aby podnikol kroky na ochranu svojho postavenia, ktoré považuje za primerané vzhľadom na možné konanie týchto orgánov.“ [*neoficiálny preklad*]
- 9 V rámci ESHS bol v priebehu roka 2006 prijatý vzorový program zhovievavosti (ďalej len „vzorový program zhovievavosti ESHS“). Tento program, ktorý nebol uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie*, je k dispozícii len na internetovej stránke Komisie. Bol revidovaný v novembri 2012, teda po skutkových okolnostiach konania vo veci samej, a teda aj po rozhodnutí AGCM, ktoré je predmetom sporu pred vnútroštátnym súdom.
- 10 Bod 3 vzorového programu zhovievavosti ESHS stanovuje:
- „Vzorový program [zhovievavosti] ESHS stanovuje rámec odmeňovania podnikov, ktoré sa zúčastňovali na dohodách a postupoch spadajúcich do jeho pôsobnosti, za ich spoluprácu. Členovia ESHS sa zaväzujú v rámci svojich právomocí urobiť všetko, čo je v ich silách, aby zosúlادili svoje programy so vzorovým programom [zhovievavosti] ESHS. Vzorový program [zhovievavosti] ESHS nebráni orgánu hospodárskej súťaže v tom, aby v rámci svojho programu zaujal priaznivejší prístup voči podnikom, ktoré žiadajú o zhovievavosť. Vzorový program [zhovievavosti] ESHS ako taký nemôže mať za následok vznik akejkoľvek legitímnej dôvery u týchto podnikov.“
- 11 Bod 5 tohto programu, týkajúci sa oslobodenia od pokuty „typu 1A“, stanovuje:
- „Orgán hospodárskej súťaže oslobodí podnik od akejkoľvek pokuty, ktorá by mu inak bola uložená, pokiaľ
- tento podnik ako prvý poskytne dôkazy, ktoré podľa názoru orgánu hospodárskej súťaže v čase, keď posudzuje žiadosť, tomuto orgánu umožnia vykonať cielené inšpekcie v súvislosti s údajným kartelom;
 - orgán hospodárskej súťaže nemal v čase podania žiadosti k dispozícii dostatočné dôkazy na prijatie rozhodnutia o nariadení inšpekcie/podanie žiadosti o vydanie príkazu na vykonanie inšpekcie na súde alebo ešte nevykonával inšpekciu v súvislosti s údajným kartelom a
 - sú splnené podmienky týkajúce sa zhovievavosti.“
- 12 Bod 22 vzorového programu zhovievavosti ESHS stanovuje, že “v prípadoch, keď má Komisia ,potrebné predpoklady’, aby sa mohla zaoberať prípadom, v súlade s bodom 14 oznámenia [o spolupráci], podnik, ktorý predložil alebo sa chystá predložiť Komisii žiadosť o oslobodenie od pokuty, môže predložiť

zjednodušenú žiadosť každému vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže, ktorý má podľa názoru tohto podniku ‚potrebné predpoklady‘ na postup podľa oznámenia o spolupráci. Zjednodušené žiadosti by mali obsahovať stručný opis nasledujúcich skutočností:

...

— povaha údajného kartelu,

— ... a

— informácie o iných žiadostiach o zhovievavosť, ktoré žiadateľ podal alebo prípadne podá v súvislosti s údajným kartelom.“

13 Bod 24 vzorového programu zhovievavosti ESHS stanovuje:

„Ak sa vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, ktorému bola doručená zjednodušená žiadosť, rozhodne požiadať o určité doplňujúce informácie, podnik by mal poskytnúť také informácie bezodkladne. Ak sa orgán hospodárskej súťaže rozhodne konať vo veci, určí lehotu, v ktorej musí podnik predložiť všetky relevantné informácie a dôkazy potrebné na dosiahnutie stanovenej úrovne dôkazov. Ak podnik poskytne také informácie v určenej lehote, hľadí sa na ne, ako keby boli poskytnuté v deň podania zjednodušenej žiadosti.“

14 Bod 7 vysvetliviek vzorového programu zhovievavosti ESHS stanovuje:

„Cieľom vzorového programu [zhovievavosti] ESHS je vyriešiť problém viacerých súbežne predložených žiadostí, pričom podnikom umožňuje lepšie predvídať rozhodnutie vo veci prípadnej žiadosti. ... Stanovuje náležitosti jednotného typu stručných formulárov, nazvaných ‚zjednodušené žiadosti‘, ktoré sú určené na zmenšenie bremena, ktoré pre podniky a orgány hospodárskej súťaže predstavujú viaceré žiadosti v cezhraničných karteloch veľkého rozsahu.“

Talianske právo

15 Dňa 15. februára 2007 prijal AGCM oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút v zmysle článku 15 zákona č. 287 z 10. októbra 1990 (Comunicazione sulla non imposizione e sulla riduzione delle sanzioni ai sensi dell'articolo 15 della legge 10 ottobre 1990, n. 287), ktoré zahŕňa taliansky program zhovievavosti (ďalej len „vnútroštátny program zhovievavosti“).

16 Článok 16 vnútroštátneho programu zhovievavosti, nazvaný „Zjednodušená žiadosť“, stanovuje:

„Ak má Komisia potrebné predpoklady na prejednanie veci a vedenie konania, podnik, ktorý už predložil alebo sa chystá predložiť Komisii žiadosť o oslobodenie od pokút, môže predložiť orgánu podobnú žiadosť o zhovievavosť v ‚zjednodušenej‘ podobe, ak sa domnieva, že aj orgán má potrebné predpoklady na konanie vo veci. V zmysle [bodu] 14 [oznámenia o spolupráci] má Komisia potrebné predpoklady, ak jedna alebo viaceré dohody alebo postupy, vrátane sietí podobných dohôd alebo postupov, majú vplyv na hospodársku súťaž vo viac ako troch členských štátoch.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 DHL predložila Komisii 5. júna 2007 žiadosť o oslobodenie od pokuty týkajúcu sa viacerých porušení práva hospodárskej súťaže Únie v odvetví medzinárodných špeditérskych služieb. Dňa 24. septembra 2007 Komisia udelila DHL podmienené oslobodenie od pokuty pre celé odvetvie medzinárodných zásielok tovaru, teda pre oblasť námornej, leteckej aj cestnej dopravy. Okrem toho 20. decembra 2007

DHL informovala Komisiu o určitých skutočnostiach týkajúcich sa správania v odvetví medzinárodných cestných zásielok tovaru v Taliansku. V júni 2008 Komisia rozhodla, že bude stíhať len tú časť kartelu, ktorá sa týkala medzinárodných leteckých špeditérskych služieb, pričom vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže ponechala možnosť konať vo veci porušení týkajúcich sa námorných a cestných špeditérskych služieb.

- 18 DHL zároveň podala na AGCM 12. júla 2007 zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty na základe vnútroštátneho programu zhovievavosti. V tejto žiadosti DHL poskytla informácie o protiprávnom správaní na trhu zásielok a medzinárodnej prepravy tovaru. Podľa AGCM sa toto vyhlásenie týka len odvetvia medzinárodnej námornej a leteckej prepravy tovaru, s vylúčením cestnej dopravy. Podľa DHL sa však uvedená zjednodušená žiadosť týkala protiprávneho správania zaznamenaného na celom trhu zásielok a medzinárodnej prepravy tovaru. DHL spresnila, že hoci jej žiadosť z 12. júla 2007 neobsahovala konkrétne a špecifické príklady správania zaznamenaného v rámci cestných zásielok tovaru, bolo to spôsobené len tým, že tieto príklady ešte neboli zistené.
- 19 Dňa 23. júna 2008 DHL podala na AGCM dodatočnú zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty, pričom doplnila svoju žiadosť predloženú 12. júla 2007 tak, aby sa výslovne vzťahovala aj na odvetvie medzinárodných cestných zásielok tovaru. V tejto žiadosti DHL uviedla, že „toto vyhlásenie predstavuje v každom prípade len doplnenie žiadosti podanej 12. júla 2007, keďže dodatočné správanie, ktorého sa toto vyhlásenie týka, nepredstavuje samostatné porušenie, na ktoré by sa nevzťahovalo pôvodné vyhlásenie, a nie je ničím iným ako novým prejavom už oznámených porušení, pričom ho už Komisia ako také zohľadnila na účely udelenia zhovievavosti podniku“.
- 20 Medzičasom 5. novembra 2007 Deutsche Bahn AG predložila Komisii aj v mene svojich dcérskych spoločností, vrátane spoločnosti Schenker Italiana SpA (ďalej len „Schenker“), žiadosť o oslobodenie od pokuty, a to v prvom rade v súvislosti s námornými zásielkami tovaru a v druhom rade 19. novembra 2007 v súvislosti s cestnými zásielkami. Navyše Schenker podala na AGCM 12. decembra 2007 zjednodušenú žiadosť o zhovievavosť, pričom poskytla informácie o cestných zásielkach tovaru v Taliansku.
- 21 Dňa 20. novembra 2007 Agility Logistics Srl (ďalej len „Agility“) podala na Komisiu žiadosť o zníženie pokuty v rámci porušení na trhu zásielok a medzinárodnej prepravy tovaru. Dňa 12. mája 2008 Agility Logistics International podala na AGCM zjednodušenú žiadosť o zhovievavosť, a to aj v mene svojej dcérskej spoločnosti Agility, v súvislosti s talianskym kartelom týkajúcim sa cestných zásielok tovaru.
- 22 Dňa 18. novembra 2009 sa na AGCM začalo konanie, ktorého cieľom bolo zistiť prípadné porušenia článku 101 ZFEÚ v odvetví medzinárodnej prepravy tovaru.
- 23 Sporným rozhodnutím prijatým 15. júna 2011 AGCM rozhodol, že viaceré podniky vrátane spoločností DHL, Schenker a Agility sa v rozpore s článkom 101 ZFEÚ zúčastňovali na karteli v odvetví medzinárodných cestných špeditérskych služieb s miestom odoslania alebo určenia v Taliansku.
- 24 V tomto rozhodnutí AGCM uznal spoločnosť Schenker za prvú spoločnosť, ktorá požiadala o oslobodenie od pokuty v Taliansku, pokiaľ ide o cestné zásielky tovaru. Na základe vnútroštátneho programu zhovievavosti tejto spoločnosti nebola uložená nijaká pokuta. Naopak, spoločnostiam DHL a Agility boli uložené pokuty, ktoré boli následne znížené pre DHL na 49 % a pre Agility na 50 % ich počiatkovej sumy. AGCM sa tiež domnieval, že vo svojej žiadosti z 12. júla 2007 DHL požiadala o oslobodenie od pokuty len v súvislosti s leteckými a námornými zásielkami tovaru, pričom žiadosť týkajúcu sa cestných zásielok tento podnik predložil až 23. júna 2008.
- 25 DHL sa obrátila na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Správny súd pre región Lazio) s návrhom na čiastočné zrušenie sporného rozhodnutia, pričom najmä namietala proti tomu, že sporným rozhodnutím jej nebolo udelené prvé miesto v poradí v rámci vnútroštátneho programu zhovievavosti, a teda ani oslobodenie od pokuty. Podľa DHL zásady práva Únie zaväzujú vnútroštátny

orgán, ktorému je doručená zjednodušená žiadosť o zhovievavosť, aby ju posúdil a pritom zohľadnil hlavnú žiadosť o oslobodenie od pokuty, ktorú táto spoločnosť predložila Komisii. Navyše DHL tvrdila, že zjednodušené žiadosti podané spoločnosťami Schenker a Agility na AGCM sú neprípustné.

- 26 Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Správny súd pre región Lazio) zamietol žalobu, ktorú podala DHL, pričom vychádzal zo zásady autonómnosti a nezávislosti jednotlivých programov zhovievavosti a žiadostí, ktoré sa ich týkajú.
- 27 DHL podala proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Táto spoločnosť tvrdí, že sporné rozhodnutie nerešpektuje zásady vyplývajúce najmä z oznámenia o spolupráci a zo vzorového programu zhovievavosti ESHS. Podľa DHL sú pravidlá a nástroje ESHS pre AGCM záväzné, keďže AGCM je vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, ktorý je súčasťou tejto siete.
- 28 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„Má sa článok 101 ZFEÚ, článok 4 ods. 3 ZEÚ a článok 11 nariadenia č. 1/2003 vykladať v tom zmysle, že:

1. aplikačná prax vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže sa nemôže líšiť od nástrojov, ktoré vymedzila a prijala ESHS, najmä od vzorového programu zhovievavosti ESHS, pokiaľ ide o prípad, ktorého sa týka konanie vo veci samej, bez toho, aby to bolo v rozpore s konštatovaniami Súdného dvora uvedenými v bodoch 21 a 22 rozsudku Pfeiderer (C-360/09, EU:C:2011:389);
2. medzi hlavnou žiadosťou o oslobodenie od pokuty, ktorú podnik predložil alebo sa chystá predložiť Komisii, a zjednodušenou žiadosťou o oslobodenie od pokuty, ktorú podal v súvislosti s tým istým kartelom na vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, existuje taká právna súvislosť, že vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže je povinný – napriek zneniu bodu 38 oznámenia o spolupráci – v súlade s bodom 22 vzorového programu zhovievavosti ESHS (neskoršieho bodu 24 podľa číslovania vzorového programu ESHS z roku 2012) a príslušnou vysvetlivkou 45 (neskoršou vysvetlivkou 49 podľa číslovania vzorového programu ESHS z roku 2012):
 - posúdiť zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty z hľadiska hlavnej žiadosti, a to za predpokladu, že zjednodušená žiadosť verne odráža obsah hlavnej žiadosti,
 - subsidiárne – ak usúdi, že podaná zjednodušená žiadosť má užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako hlavná žiadosť podaná rovnakým podnikom, na základe ktorej Komisia udelila tomuto podniku podmienené oslobodenie od pokuty – spojiť sa s Komisiou alebo s daným podnikom s cieľom určiť, či tento podnik po podaní zjednodušenej žiadosti v priebehu svojho vnútorného vyšetrovania zistil konkrétne a špecifické príklady správania v rámci odvetvia, na ktoré sa údajne vzťahovala hlavná žiadosť o oslobodenie od pokuty, ale na ktoré sa nevzťahuje zjednodušená žiadosť o oslobodenie od pokuty;
3. na základe bodov 3 a 22 až 24 vzorového programu zhovievavosti ESHS a príslušných vysvetliviek 8, 41, 45 a 46 a pri zohľadnení zmien a doplnení zavedených prostredníctvom bodov 24 až 26 vzorového programu ESHS z roku 2012 a príslušných vysvetliviek 44 a 49 mohol vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže uplatňujúci program zhovievavosti, ako je ten, ktorý je predmetom prejednávanej veci, a to v čase relevantnom z hľadiska skutkových okolností týkajúcich sa veci samej, vo veci konkrétneho tajného kartelu, ktorého sa týkala hlavná žiadosť o oslobodenie od pokuty, ktorú Komisii predložil alebo sa chystal predložiť prvý podnik, v súlade s právom prijať:
 - iba zjednodušenú žiadosť tohto podniku o oslobodenie od pokuty alebo

- aj ďalšie zjednodušené žiadosti o oslobodenie od pokuty podané inými podnikmi, ktoré Komisii predložili, neprijateľnú hlavnú žiadosť o oslobodenie od pokuty alebo žiadosť o zníženie pokuty, najmä ak tieto podniky podali hlavné žiadosti po udelení podmieneného oslobodenia od pokuty prvému podniku?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 29 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, majú vykladať v tom zmysle, že nástroje prijaté v rámci ESHS, predovšetkým vzorový program zhovievavosti ESHS, majú záväzný účinok vo vzťahu k vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže.
- 30 Podľa ustálenej judikatúry je cieľom mechanizmu spolupráce medzi Komisiou a vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, zavedeného v kapitole IV nariadenia č. 1/2003, zabezpečenie koherentného uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže v členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudky X, C-429/07, EU:C:2009:359, bod 20, a Tele2 Polska, C-375/09, EU:C:2011:270, bod 26).
- 31 Podľa odôvodnenia 15 nariadenia č. 1/2003 Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov tvoria spolu sieť verejných orgánov, ktoré v úzkej spolupráci uplatňujú súťažné pravidlá Únie. V tejto súvislosti bod 1 oznámenia o spolupráci spresňuje, že táto sieť predstavuje fórum pre diskusiu a spoluprácu pri uplatňovaní a presadzovaní politiky Únie v oblasti hospodárskej súťaže.
- 32 Z toho vyplýva, že ESHS, ktorej cieľom je podporovať diskusiu a spoluprácu pri vykonávaní politiky v oblasti hospodárskej súťaže, nemá právomoc prijímať právne záväzné predpisy.
- 33 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že oznámenie o spolupráci ani oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o zhovievavosti“) nie sú pre členské štáty záväzné (pozri rozsudok Pfeiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 21).
- 34 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že oznámenie o spolupráci a oznámenie o zhovievavosti boli prijaté v rámci ESHS a uverejnené v priebehu rokov 2004 a 2006 v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie*, v ktorej sa na rozdiel od série L tohto vestníka neuverejňujú právne záväzné akty, ale iba informácie, odporúčania a oznámenia týkajúce sa Únie (rozsudky Polska Telefonía Cyfrowa, C-410/09, EU:C:2011:294, bod 35, a Expedia, C-226/11, EU:C:2012:795, bod 30).
- 35 Z toho vyplýva, že týmito oznámeniami sa členským štátom nemôžu ukladať povinnosti.
- 36 Pokiaľ ide konkrétnejšie o režim zhovievavosti, z ktorého majú v rámci Únie prospech podniky spolupracujúce s Komisiou alebo vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže s cieľom odhaliť nezákonné kartely, je potrebné konštatovať, že ustanovenia Zmluvy o FEÚ ani nariadenie č. 1/2003 nestanovujú spoločné pravidlá pre zhovievavosť (rozsudok Pfeiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 20). Pri neexistencii centralizovaného systému prijímania a posudzovania žiadostí o zhovievavosť na úrovni Únie týkajúcich sa porušení článku 101 ZFEÚ teda rozhoduje o vybavení takýchto žiadostí, ktoré boli adresované vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže, tento vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže podľa práva členského štátu, ktoré sa naň vzťahuje.
- 37 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že oznámenie o zhovievavosti sa týka len tých programov zhovievavosti, ktoré vykonáva Komisia (rozsudok Pfeiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 21).

- 38 V tomto rámci je potrebné pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že vzorový program zhovievavosti ESHS nemá záväzný účinok pre súdy členských štátov (rozsudok Pfeleiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 22).
- 39 DHL však uviedla, že táto judikatúra sa týka len vnútroštátnych súdov, a nie vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže. Podľa DHL záver, ku ktorému Súdny dvor dospel vo veci Pfeleiderer (C-360/09, EU:C:2011:389), je odôvodnený len okolnosťou, že predmetné ustanovenia nemajú priamy účinok, a že vnútroštátne súdy ich preto nemôžu uplatniť v občianskoprávných ani správnych sporoch.
- 40 Takúto argumentáciu nemožno prijať.
- 41 Na jednej strane, keďže podľa článku 35 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 môžu členské štáty označiť vnútroštátne súdy za vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže, jednotné uplatňovanie práva Únie v členských štátoch môže byť ohrozené. Záväznosť vzorového programu zhovievavosti ESHS sa totiž líši v závislosti od súdnej alebo správnej povahy vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže jednotlivých členských štátov.
- 42 Na druhej strane Súdny dvor už rozhodol, že program zhovievavosti vykonávaný Komisiou prostredníctvom oznámenia o zhovievavosti nezaväzuje členské štáty (rozsudok Kone a i., C-557/12, EU:C:2014:1317, bod 36). Toto konštatovanie sa vzťahuje aj na vzorový program zhovievavosti ESHS.
- 43 Okrem toho tvrdenie predložené spoločnosťou DHL založené na tom, že vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže sa formálne zaviazali dodržiavať zásady uvedené v oznámení o spolupráci, nemá vplyv na právny význam tohto oznámenia ani vzorového programu zhovievavosti ESHS v zmysle práva Únie.
- 44 Vzhľadom na uvedené úvahy je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že nástroje prijaté v rámci ESHS, predovšetkým vzorový program zhovievavosti ESHS, nemajú záväzný účinok vo vzťahu k vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže.

O druhej otázke

- 45 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v prvom rade pýta, či sa ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, majú vykladať v tom zmysle, že medzi žiadosťou o oslobodenie od pokuty, ktorú podnik predložil alebo sa chystá predložiť Komisii, a zjednodušenou žiadosťou, ktorú podal v súvislosti s tým istým kartelom na vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, existuje taká právna súvislosť, že vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže je povinný posúdiť zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty, a to za predpokladu, že zjednodušená žiadosť verne odráža obsah žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii. V druhom rade sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, že zjednodušená žiadosť má užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako žiadosť o oslobodenie od pokuty, má vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže povinnosť spojiť sa s Komisiou alebo s daným podnikom s cieľom určiť, či tento podnik zistil konkrétne príklady protiprávneho správania v rámci odvetvia, na ktoré sa údajne vzťahovala žiadosť o oslobodenie od pokuty, ale na ktoré sa nevzťahuje zjednodušená žiadosť.

O prípustnosti

- 46 Agility a francúzska vláda sa dovolávajú neprípustnosti prvej časti druhej otázky z dôvodu, že je irelevantná a má hypotetickú povahu.

- 47 Podľa tejto spoločnosti a tejto vlády je predmetom sporu vo veci samej otázka, či sa má zjednodušená žiadosť vykladať z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii v prípade, že tieto žiadosti nemajú rovnakú vecnú pôsobnosť. Naopak, svojou hlavnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, že zjednodušená žiadosť verne odráža obsah žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii, sa musí zjednodušená žiadosť vykladať z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty.
- 48 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora v rámci spolupráce medzi týmto súdom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky Kamberaj, C-571/10, EU:C:2012:233, bod 40, ako aj Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 34).
- 49 V tejto súvislosti je zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (pozri najmä rozsudky Kamberaj, C-571/10, EU:C:2012:233, bod 42, a Banco Privado Português a Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, bod 36).
- 50 V prejednávanej veci to tak nie je.
- 51 Je totiž potrebné konštatovať, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu na jednej strane vyplýva, že DHL predložila Komisii 5. júna 2007 žiadosť o oslobodenie od pokuty týkajúcu sa viacerých porušení práva hospodárskej súťaže Únie v odvetví medzinárodných špeditérskych služieb. Na druhej strane DHL podala na AGCM 12. júla 2007 zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty týkajúcu sa protiprávneho správania na trhu medzinárodných zásielok tovaru s miestom odoslania alebo určenia v Taliansku.
- 52 Vzhľadom na skutočnosť, že medzi spoločnosťami AGCM a DHL existuje nezhoda o vecnom obsahu zjednodušenej žiadosti, a teda o prípadných podobnostiach alebo rozdieloch týkajúcich sa pôsobnosti žiadostí, o ktoré ide vo veci samej, nie je zjavné, že odpoveď na prvú časť druhej otázky by pre vnútroštátny súd nemala význam.
- 53 Za týchto podmienok sa musí prvá časť druhej prejudiciálnej otázky považovať za prípustnú.

O veci samej

- 54 Systém zhovievavosti je založený na zásade, podľa ktorej orgány hospodárskej súťaže oslobodia od povinnosti zaplatiť pokutu podnik, ktorý oznámil svoju účasť na karteli, ak tento podnik ako prvý poskytuje informácie, ktoré najmä umožňujú zistiť porušenie článku 101 ZFEÚ.
- 55 V súlade s bodom 38 oznámenia o spolupráci pri neexistencii systému úplne zosúladených programov zhovievavosti v rámci Únie, žiadosť o zhovievavosť adresovanú danému orgánu nemožno považovať za žiadosť adresovanú inému orgánu hospodárskej súťaže. Ako bolo totiž konštatované v bode 36 predmetného rozsudku, vybavenie žiadosti o zhovievavosť sa spravuje právom každého členského štátu.

- 56 V tejto súvislosti bod 1 vzorového programu zhovievavosti ESHS zdôrazňuje, že je v záujme podnikov požiadať o zhovievavosť všetky orgány hospodárskej súťaže, ktoré majú právomoc uplatňovať článok 101 ZFEÚ na území, ktorého sa predmetné porušovanie týka, a ktoré majú potrebné predpoklady na konanie proti tomuto porušovaniu.
- 57 Tiež je potrebné spresniť, že vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže môžu prijať programy zhovievavosti a každý z týchto programov je nezávislý nielen od iných vnútroštátnych programov, ale aj od programu zhovievavosti Únie.
- 58 Koexistencia a autonómia, ktoré tak charakterizujú existujúce vzťahy medzi programom zhovievavosti Únie a programami zhovievavosti členských štátov, sú vyjadrením systému súbežných právomocí Komisie a vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže založených na nariadení č. 1/2003.
- 59 Z toho vyplýva, že v prípade kartelu, ktorého protisúťažné účinky môžu nastať vo viacerých členských štátoch, a teda môžu spôsobiť zásah viacerých vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže a Komisie, je v záujme podniku, ktorý by chcel mať prospech z režimu zhovievavosti z titulu svojej účasti na predmetnom karteli, aby nepredložil žiadosti o oslobodenie od pokuty len Komisii, ale aj vnútroštátnym orgánom, ktoré by mohli mať právomoc uplatňovať článok 101 ZFEÚ.
- 60 Autonómia programov zhovievavosti sa musí nevyhnutne vzťahovať aj na všetky žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii a vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže, keďže sú integrálnou súčasťou uvedených programov. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že autonómia týchto žiadostí vyplýva priamo zo skutočnosti, že na úrovni Únie neexistuje jednotný systém sebaobviňovania podnikov zúčastňujúcich sa na karteloch v rozpore s článkom 101 ZFEÚ. Na túto autonómiu nemôže mať okrem iného vplyv okolnosť, že predmetom jednotlivých žiadostí je rovnaké porušenie práva hospodárskej súťaže.
- 61 Údajná existencia právnej súvislosti medzi žiadosťou o oslobodenie od pokuty predloženou Komisii a zjednodušenou žiadosťou predloženou vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže, ktorá by zaväzovala tieto orgány posudzovať zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty, by spochybňovala autonómnosť jednotlivých žiadostí, a teda podstatu samotného systému zjednodušených žiadostí. Tento systém je totiž založený na zásade, že na úrovni Únie neexistuje jednotná žiadosť o zhovievavosť alebo „hlavná“ žiadosť predložená súbežne s „vedľajšími“ žiadosťami, ale len žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii a zjednodušené žiadosti predloženej vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže, ktorých posúdenie prináleží výlučne orgánu, ktorému boli určené.
- 62 V každom prípade žiadne ustanovenie práva Únie v oblasti kartelov neukladá vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže povinnosť vykladať zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii, a to nezávisle od otázky, či táto zjednodušená žiadosť verne odráža obsah žiadosti predloženej Komisii.
- 63 Pokiaľ ide okrem iného o prípadnú povinnosť vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže spojiť sa s Komisiou alebo s podnikom, ktorý mu predložil zjednodušenú žiadosť, ak má táto žiadosť užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako žiadosť o oslobodenie od pokuty, je potrebné zdôrazniť, ako to urobil generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, že takáto povinnosť by mohla viesť k oslabeniu povinnosti spolupráce žiadateľov o zhovievavosť, ktorá je jedným z pilierov celého programu zhovievavosti.
- 64 Za týchto podmienok prináleží podniku, ktorý od vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže žiada prospech z režimu zhovievavosti, aby sa uistil, že žiadna zo žiadostí, ktoré predkladá, neobsahuje nejasnosti týkajúce sa jej rozsahu, a to o to viac, že ako bolo uvedené v bode 62 predmetného rozsudku, vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže nemajú povinnosť posudzovať zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty predloženej Komisii.

- 65 Tento výklad založený na povinnosti podniku informovať vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže, ak sa ukáže, že skutočný rozsah kartelu je iný ako rozsah deklarovaný pred týmito orgánmi alebo ako rozsah prezentovaný pred Komisiou, je jediný, ktorý môže zabezpečiť dodržanie autonómnosti jednotlivých režimov zhovievavosti.
- 66 Ak by totiž obvyčajnú možnosť vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže obrátiť sa na podniky, ktoré im predložili zjednodušené žiadosti s cieľom získať dodatočné informácie, nahradila povinnosť spojiť sa s týmito podnikmi alebo s Komisiou v prípade, že tieto žiadosti majú užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako žiadosti o oslobodenie od pokuty predložené Komisii, vytvorila by sa hierarchia predmetných žiadostí v rozpore s decentralizovaným systémom stanoveným nariadením č. 1/2003.
- 67 Preto je potrebné na druhú otázku odpovedať nasledujúcim spôsobom:
- Ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že medzi žiadosťou o oslobodenie od pokuty, ktorú podnik predložil alebo sa chystá predložiť Komisii, a zjednodušenou žiadosťou, ktorú podal v súvislosti s tým istým kartelom na vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, neexistuje žiadna taká právna súvislosť, v zmysle ktorej by tento orgán bol povinný posúdiť zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty. Otázka, či zjednodušená žiadosť verne odráža obsah žiadosti predloženej Komisii, je v tejto súvislosti irelevantná.
 - V prípade, že zjednodušená žiadosť predložená vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže má užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako žiadosť o oslobodenie od pokuty predložená Komisii, tento vnútroštátny orgán nemá povinnosť spojiť sa s Komisiou alebo so samotným podnikom s cieľom určiť, či tento podnik zistil konkrétne príklady protiprávneho správania v rámci odvetvia, na ktoré sa údajne vzťahovala táto žiadosť o oslobodenie od pokuty, ale na ktoré sa nevzťahuje uvedená zjednodušená žiadosť.

O tretej otázke

- 68 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, majú vykladať v tom zmysle, že ak prvý podnik predložil žiadosť o oslobodenie od pokuty Komisii, len tento podnik môže predložiť zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže, alebo či tak môžu urobiť aj iné podniky, ktoré predložili Komisii žiadosť o zníženie pokuty.

O prípustnosti

- 69 Talianska a rakúska vláda tvrdia, že tretia prejudiciálna otázka je neprípustná, keďže vnútroštátny súd ňou Súdny dvor žiada o výklad vnútroštátneho práva, konkrétne vnútroštátneho programu zhovievavosti.
- 70 Podľa ustálenej judikatúry Súdnemu dvoru neprináleží, aby v rámci prejudiciálneho konania posudzoval súlad vnútroštátnych právnych noriem s právom Únie ani aby vykladal vnútroštátne zákony a iné právne predpisy (pozri najmä rozsudky Jaeger, C-151/02, EU:C:2003:437, bod 43, a Consorci Sanitari del Maresme, C-203/14, EU:C:2015:664, bod 43).
- 71 V tomto prípade však z tretej otázky vyplýva, že vnútroštátny súd sa Súdnemu dvoru v podstate pýta na výklad práva Únie, najmä článku 101 ZFEÚ a nariadenia č. 1/2003, v rámci fungovania systému súbežných právomocí Komisie a vnútroštátnych orgánov hospodárskej súťaže, s cieľom určiť, či podľa vnútroštátneho programu zhovievavosti je AGCM „oprávnený“ prijať nejaké žiadosti o oslobodenie od pokuty.

72 Preto je potrebné vnútroštátnemu súdu poskytnúť užitočnú odpoveď tým, že sa mu poskytnú prvky výkladu práva Únie, ktoré mu umožnia rozhodnúť o zákonnosti sporného rozhodnutia.

73 Z toho vyplýva, že tretia prejudiciálna otázka sa musí považovať za prípustnú.

O veci samej

74 Pochybnosť vnútroštátneho súdu, ktorá stojí za vznikom tejto prejudiciálnej otázky, vychádza zo skutočnosti, že vzorový program zhovievavosti ESHS stanovuje, že systém zjednodušených žiadostí o odpustenie pokuty na vnútroštátnej úrovni je otvorený podniku, ktorý požiadal Komisiu o odpustenie pokuty, zatiaľ čo z neho jasne nevyplýva, že by bol tento systém otvorený aj podnikom, ktoré požiadali tento orgán len o zníženie pokuty.

75 Možnosť podniku, ktorý nepredložil žiadosť o oslobodenie od pokuty Komisii ako prvý, a ktorý teda nemohol získať úplné oslobodenie od pokuty, ale len zníženie pokuty, predložiť zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže bola výslovne upravená len vo vzorovom programe zhovievavosti ESHS po zmenách a doplneniach, ktoré boli v tomto programe vykonané v priebehu roka 2012.

76 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že skutočnosť, že vzorový program zhovievavosti ESHS v znení účinnom v čase skutkových okolností výslovne nestanovoval možnosť podnikov, ktoré predložili Komisii žiadosť o zníženie pokuty, aby predložili zjednodušenú žiadosť o odpustenie pokuty vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže, nemožno vykladať tak, že bráni tomu, aby tieto orgány za týchto okolností prijali takúto zjednodušenú žiadosť.

77 Ako bolo totiž uvedené v bode 44 predmetného rozsudku, nástroje prijaté v rámci ESHS, predovšetkým jej vzorový program zhovievavosti, nemajú záväzný účinok vo vzťahu k vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže. Účinkom tejto neexistencie záväzného charakteru je na jednej strane to, že členské štáty nemajú povinnosť začleniť do svojich režimov zhovievavosti ustanovenia vzorového programu zhovievavosti ESHS, a na druhej strane to, že sa im nezakazuje na vnútroštátnej úrovni prijívať pravidlá, ktoré v tomto vzorovom programe chýbajú alebo ktoré sa od tohto vzorového programu líšia, pokiaľ sa pri výkone tejto právomoci dodržiava právo Únie, predovšetkým článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003.

78 Právomoc, ktorou členské štáty disponujú na účely vymedzenia svojich programov zhovievavosti, sa musí skutočne vykonávať za podmienky dodržania práva Únie, najmä nariadenia č. 1/2003. Členské štáty predovšetkým nemôžu znemožniť alebo neprímerane sťažiť uplatňovanie práva Únie, pričom konkrétne v oblasti práva hospodárskej súťaže musia zabezpečiť, aby pravidlá, ktoré stanovujú alebo uplatňujú, nezasahovali do účinného uplatňovania článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ (rozsudok Pfeiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 24, ako aj Kone a i., C-557/12, EU:C:2014:1317, bod 26).

79 Súdny dvor už rozhodol, že programy zhovievavosti predstavujú užitočné nástroje v účinnom boji zameranom na odhaľovanie a ukončenie porušovania práva hospodárskej súťaže a prispievajú tým k dosiahnutiu cieľa, ktorým je účinné uplatňovanie článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ (rozsudok Pfeiderer, C-360/09, EU:C:2011:389, bod 25).

80 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že účinné uplatňovanie článku 101 ZFEÚ nebráni vnútroštátnemu režimu zhovievavosti, ktorý umožňuje prijatie zjednodušenej žiadosti o oslobodenie od pokuty podniku, ktorý nepredložil Komisii žiadosť o úplné oslobodenie od pokuty.

- 81 Naopak, tento prístup je v súlade s účelom a duchom vytvorenia systému žiadostí o zhovievavosť. Cieľom tohto systému je totiž predovšetkým podporiť odhaľovanie správania, ktoré je v rozpore s článkom 101 ZFEÚ, a to podnecovaním účastníkov kartelov, aby tieto kartely oznamovali. Jeho cieľom je preto podpora predkladania takýchto žiadostí, a nie obmedzovanie ich počtu.
- 82 Súdny dvor teda rozhodol, že cieľom oznámenia o zhovievavosti je vytvoriť v rámci kartelov prostredie neistoty so zámerom podporiť ich oznamovanie Komisii (rozsudok LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 87). Táto neistota vyplýva najmä zo skutočnosti, že jediný účastník kartelu môže získať úplné oslobodenie od pokuty a že Komisia sa môže kedykoľvek na jeho podnet dozvedieť o existencii tohto kartelu.
- 83 V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že podnik, ktorý nepredložil žiadosť o oslobodenie od pokuty Komisii ako prvý a ktorý preto môže získať len zníženie pokuty, sa môže stať predložením zjednodušenej žiadosti o oslobodenie od pokuty prvým, kto informuje vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže o existencii predmetného kartelu. V takom prípade, ak Komisia nevykonáva vyšetrovanie týkajúce sa tých istých skutočností, aké boli oznámené vnútroštátnemu orgánu, dotknutému podniku možno podľa vnútroštátneho režimu zhovievavosti priznať úplné oslobodenie od pokuty.
- 84 Preto je potrebné na tretiu otázku odpovedať tak, že ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže prijal za takých okolností, o aké ide vo veci samej, zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty podniku, ktorý Komisii nepredložil žiadosť o úplné oslobodenie od pokuty, ale žiadosť o zníženie pokuty.

O trovách

- 85 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. Ustanovenia práva Európskej únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ], sa majú vykladať v tom zmysle, že nástroje prijaté v rámci európskej siete pre hospodársku súťaž, predovšetkým vzorový program zhovievavosti tejto siete, nemajú záväzný účinok vo vzťahu k vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže.
2. Ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že medzi žiadosťou o oslobodenie od pokuty, ktorú podnik predložil alebo sa chystá predložiť Európskej komisii, a zjednodušenou žiadosťou, ktorú podal v súvislosti s tým istým kartelom na vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže, neexistuje žiadna taká právna súvislosť, v zmysle ktorej by tento orgán bol povinný posúdiť zjednodušenú žiadosť z hľadiska žiadosti o oslobodenie od pokuty. Otázka, či zjednodušená žiadosť verne odráža obsah žiadosti predloženej Komisii, je v tejto súvislosti irelevantná.

V prípade, že zjednodušená žiadosť predložená vnútroštátnemu orgánu hospodárskej súťaže má užšie vymedzenú vecnú pôsobnosť ako žiadosť o oslobodenie od pokuty predložená Komisii, tento vnútroštátny orgán nemá povinnosť spojiť sa s Komisiou alebo so samotným

podnikom s cieľom určiť, či tento podnik zistil konkrétne príklady protiprávneho správania v rámci odvetvia, na ktoré sa údajne vzťahovala táto žiadosť o oslobodenie od pokuty, ale na ktoré sa nevzťahuje uvedená zjednodušená žiadosť.

- 3. Ustanovenia práva Únie, najmä článok 101 ZFEÚ a nariadenie č. 1/2003, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže prijal za takých okolností, o aké ide vo veci samej, zjednodušenú žiadosť o oslobodenie od pokuty podniku, ktorý Komisii nepredložil žiadosť o úplné oslobodenie od pokuty, ale žiadosť o zníženie pokuty.**

Podpisy